

STORTINGET

Innst. 343 L

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Prop. 64 L (2025–2026)

Innstilling fra næringskomiteen om Endringer i viltressursloven (endring av krav om merking av feller og bruk av drone ved ettersøk av storvilt med jakttid)

Til Stortinget

Innledning

Landbruks- og matdepartementet legger med dette frem forslag til enkelte endringer i lov 20. juni 2025 nr. 102 om jakt, fangst og felling av vilt mv. (viltressursloven).

Viltressursloven ble vedtatt av Stortinget 2. juni 2025. Loven skal erstatte lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven). Av kongelig resolusjon 20. juni 2025 følger det at viltressursloven skal tre i kraft 1. juli 2026.

Forslagene i denne proposisjonen er et resultat av Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet sin oppfølging av anmodningsvedtak fra Stortinget i forbindelse med Stortingets behandling av viltressursloven våren 2025.

I viltressursloven § 25 andre ledd foreslås det å endre krav til merking av feller fra navn og telefonnummer til jegernummer. I viltressursloven § 29 foreslås det et nytt andre ledd som åpner for bruk av drone ved ettersøk etter viltressursloven § 22 av storvilt med jakttid.

Det legges opp til at de foreslåtte lovendringene kan vedtas av Stortinget våren 2026, slik at endringene kan tre i kraft før ikrafttredelsen av viltressursloven.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Trond Giske, Ruth Mariann Hop, Tobias Hangaard Linge, lederen Rune Støstad og Solveig Vitanza, fra Fremskrittspartiet, Tor André Johnsen, Stig Even Lillestøl, Marius Arion Nilsen og Bengt Rune Strifeldt, fra Høyre, Erlend Larsen og Bård Ludvig Thorheim, fra Sosialistisk Venstreparti, Ingrid Fiskaa, fra Senterpartiet, Geir Pollestad, fra Rødt, Synne Høyforsslett Bjørbæk, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Harry Valderhaug, viser til Prop. 64 L (2025–2026).

Komiteen viser til at viltressursloven ble vedtatt av Stortinget 2. juni 2025 og skal tre i kraft 1. juli 2026, og at forslagene i proposisjonen er en oppfølging av anmodningsvedtak fra Stortingets behandling av loven våren 2025.

Komiteen merker seg at proposisjonen foreslår å endre krav om merking av feller fra navn og telefonnummer til jegernummer, og at vilt- og politimyndigheter skal gis tilgang til nødvendige opplysninger fra Jegerregisteret.

Komiteen merker seg videre at proposisjonen foreslår å åpne for bruk av drone ved ettersøk av storvilt med jakttid som et supplement til godkjent ettersøkshund, med bevisbyrde og varslingsplikt for jegeren.

Komiteen merker seg at departementet vurderer oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 747 om jakttid for elg i Finnmark som tilstrekkelig ivaretatt gjennom endring av jakttidforskriften, uten at det er nødvendig med lovendring.

Komiteen viser til at Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet sendte forslag til lovendringer på høring 30. oktober 2025 med frist 11. desember 2025.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti viser til Prop. 64 L (2025–2026) Endringer i viltressursloven som er en oppfølging av anmodningsvedtak fra Stortinget under behandlingen av loven våren 2025.

Disse medlemmer støtter forslaget om at det inntas i loven at merking av fangstinnretninger gjøres med anonymisering av fangstperson ved bruk av jegernummer, og at vilt- og politimyndigheter skal gis tilgang til nødvendige opplysninger fra Jegerregisteret. Dette vil sikre oppsynets mulighet for identifisering og eiers navn blir unntatt offentlighet.

Disse medlemmer støtter videre forslaget om at det inntas i loven at jegere kan benytte luftfartøy (drone) ved ettersøk av påskutt storvilt med jakttid som et supplement til godkjent ettersøkshund, med bevisbyrde og varslingsplikt for jegeren.

Disse medlemmer støtter også departementets vurdering om at anmodningsvedtak nr. 747 om jakttid for elg i Finnmark blir tilstrekkelig ivaretatt gjennom endring av jakttidforskriften, uten at det er nødvendig med lovendring.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti viser til anmodningsvedtak nr. 746 om bruk av termisk kikkertsikte til hjortejakt. I dette vedtaket i Stortinget var det lagt til grunn at termisk kikkertsikte skulle kunne brukes lovlig som tidligere til hjortejakt. Disse medlemmer finner det urimelig at det fra departementet sin side i utsendt høring ikke har tatt dette til følge.

Disse medlemmer vil påpeke at en betydelig andel av høringsinnspillene fra kommuner med høstbar hjortestamme har store innvendinger mot departementet sitt grunnlag for ny forskrift. Kommunene mener forslaget til regulering av termiske siktemiddel er lite tjenlig og har et svakt grunnlag. Det svarer heller ikke ut Stortinget sitt anmodningsvedtak om å sikre videre lovlig bruk av termiske siktemiddel til hjortejakt.

Disse medlemmer viser til at Stortinget ikke har etterlyst geografisk avgrensning – kun videreføring av eksisterende praksis.

Disse medlemmer viser videre til mulige konsekvenser av høringsforslaget. Det vil føre til betydelig økt byråkrati ved at kommunene må søke om tillatelse til forskrift som tillater bruk av termiske siktemiddel hvert femte år samt unødvendig krav til dokumentasjon av skadesituasjonen. Det vises også til en betydelig risiko for ulik praksis/regelverk mellom kommuner med

felles hjortebestand, og forskjellige regler mellom nabo-kommuner vil undergrave bestandsplaner som skal gå på tvers av grenser. Man vil risikere at vald som strekker seg over kommunegrensene, kan få forskjellig praksis i samme jaktfelt avhengig av hvilken kommune de befinner seg i, og at jegere må forholde seg til ulike regler i samme region.

Disse medlemmer vil også bemerke at hjort ikke er en trua art og tiltaket står ikke i forhold til behovet. Hjortebestanden blir regulert ved tildeling av fellingstillatelse, og termiske siktemiddel er bare et hjelpemiddel for å nå kommunen sine fastsette bestandsmål.

Disse medlemmer fremmer med bakgrunn i dette følgende forslag:

«Stortinget viser til anmodningsvedtak nr. 746 i behandlingen av viltressursloven om fortsatt tillatt bruk av termisk kikkertsikte til hjortejakt, og ber regjeringen legge til grunn merknader i Innst. 301 L (2024–2025) som grunnlag for utarbeidelse av forskrift snarest, som viderefører lovlig bruk av termisk kikkertsikte ved hjortejakt uten unødvendig byråkrati og ulemper for kommunene.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet viser til at departementet har sendt «Forslag til nye forskrifter og endringer i eksisterende forskrifter på viltområdet i forbindelse med ikrafttredelse av viltressursloven» på høring.

Disse medlemmer støtter ikke departementets forslag om at bruk av synlig lys samt restlysførsterkende og termiske siktemidler ved skadefelling av rovdyr skal forutsette dispensasjon fra aktuell forvaltningsmyndighet, i dette tilfellet statsforvalteren eller Miljødirektoratet.

Disse medlemmer mener at en slik ordning vil innebære at kommunale skadefellingslag blir unødig handlingslammet i akutte situasjoner, ved at nødvendige og effektive hjelpemidler ikke kan tas i bruk før dispensasjon er innvilget. Dette vil kunne medføre forsinkelser i skadefellingsarbeidet og svekke evnen til å håndtere skadesituasjoner raskt og målrettet.

Videre vil kravet om individuell dispensasjonsbehandling, hvor hver søknad skal vurderes opp mot Bernkonvensjonen, etter disse medlemmers syn innebære en unødvendig byråkratisering.

Disse medlemmer mener det er behov for et enklere og mer operativt regelverk som legger til rette for effektiv skadefelling når situasjonen tilsier det.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at regelverk for bruk av synlig lys og restlysførsterkende og termiske siktemidler samt luftfartøy, motorkjøretøy eller motorfartøy ved skadefelling av rovdyr må innarbeides direkte i nasjonal forskrift, uten krav om individuell dispensasjon.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Høyre ser det som viktig at bruk av termiske siktemidler må tilpasses de folkerettslige forpliktelsene Norge er bundet av, bl.a. Bernkonvensjonen, som Norge er partsland i.

Disse medlemmer merker seg bekymringen over økt byråkrati for kommunene og risiko for ulik praksis mellom kommuner med felles hjortebestand. Disse medlemmer ser det som viktig at man, innenfor Bernkonvensjonens rammer, tilstreber å redusere unødvendig byråkrati. Det er også viktig å sørge for god veiledning ut til kommunene, noe som kan bidra til mest mulig lik håndtering mellom kommuner, der det er aktuelt. Disse medlemmer merker seg imidlertid at statsråden i sitt brev til komiteen datert 19. mai slår fast at en generell åpning for bruk av termiske siktemidler ikke vil være i tråd med Bernkonvensjonens regler. Disse medlemmer viser videre til at viltressursloven § 5 stadfester forholdet til folkeretten, og at loven gjelder med de avgrensningene som følger av internasjonale avtaler og folkeretten ellers.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne mener i utgangspunktet at bruk av feller har stor risiko for å påføre dyr en unødvendig lidelse. Dersom bruk av feller likevel skal være tillatt i spesielle tilfeller, slik loven legger opp til, mener disse medlemmer at hensynet til dyrevelferd og respekt for dyret må veie tungt. I departementets høringsrunder peker flere av høringsinstansene på at endringsforslaget kan føre til at det tar lengre tid å finne den ansvarlige jegeren, og at det dermed kan føre til forsinkelser som går ut over dyrevelferden. Disse medlemmer deler denne bekymringen.

Disse medlemmer viser til proposisjonen, der departementet uttrykker forståelse for at fellene bør merkes med for eksempel et telefonnummer til viltmyndighetene, men begrunner ikke nærmere hvorfor denne enkle informasjonen ikke skal være lovpålagt.

Komiteen mener at feller må merkes på en måte som gjør det lett for allmennheten å melde ifra dersom en oppdager skadde dyr som befinner seg i feller. For å unngå forsinkelser må fellene være påført informasjon om hvor folk kan ringe i slike tilfeller.

Komiteen vil peke på at en slik løsning også vil gjøre det enklere for allmennheten å varsle om eventuelle ulovlige feller, slik Naturvernforbundet peker på i departementets høringsrunde.

Komiteen fremmer derfor følgende forslag:

«Viltressursloven § 25 andre ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om bruk av feller, hvilke arter det tillates fangst av ved bruk av feller, tillatte feller, krav om merking av feller med jegernummer og telefonnummer til viltmyndighetene, krav om tilsyn, håndtering av

fanget vilt, fjerning av ulovlige feller, typegodkjenning av feller og organisering av en godkjenningsordning, inkludert fastsetting av gebyr for godkjenning.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne vil i spørsmålet om bruk av droner til ettersøk minne om at droner kan misbrukes, noe flere høringsinstanser peker på i departementets høringsrunde. Disse medlemmer vil understreke at myndighetene må ta høyde for at droner til ettersøk kan resultere i at enkelte jegere vil ta større sjanser, slik at åpning for bruk av droner i praksis ikke gir bedre dyrevelferd. Mindre skadeskyting bør primært oppnås gjennom god opplæring og strengere regler for jakt, blant annet forbud mot å skyte på dyr i bevegelse. Disse medlemmer støtter derfor ikke lovforslaget.

Dersom det likevel åpnes for bruk av drone, vil disse medlemmer foreslå at det stilles krav om at grunneieren, politiet og kommunen skal varsles før drone kan tas i bruk, ikke bare i ettertid. Varsling i forkant vil redusere faren for misbruk, da det vil bli lettere å identifisere ulovlig bruk. Det kan også øke terskelen for bruk av drone og i større grad bidra til at dette blir en nødløsning, slik hensikten er.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Viltressursloven § 29 andre ledd skal lyde:

Forbudet i første ledd bokstav a og b gjelder ikke bruk av drone ved ettersøk etter § 22 av storvilt med jakttid. Jegeren har bevisbyrden for at bruken er lovlig og skal snarest varsle grunneieren, politiet og kommunen om bruken av drone under ettersøket før drone tas i bruk. Ved ettersøk av gaupe skal også statsforvalteren varsles før det benyttes drone.»

Disse medlemmer peker på at viltressursloven § 46 og 47, gjennom å unnta § 26 og 29, åpner for bruk av ellers forbudte metoder ved skadefelling, herunder synlig lys og motoriserte hjelpemidler, noe som strider med folkerettslige forpliktelser. Ordlyden i paragrafene betyr i realiteten at metoder forbudt etter Bernkonvensjonen blir generelt tillatt, med mindre de begrenses i enkeltvedtak.

Disse medlemmer understreker at dette snur konvensjonens prinsipper på hodet og gjør unntaket til regelen. Selv om regjeringen varsler at det arbeides med en forskriftsendring for å rette opp i dette, vil det etterlate juridisk uklarhet og svekke Norges etterlevelse av Bernkonvensjonen.

Disse medlemmer viser til brev fra Bernkonvensjonens sekretariat til Miljødirektoratet datert 18. mai 2026, som tydeliggjør at lovparagrafene er uforenlige med artikkel 8 i konvensjonen.

Disse medlemmer mener at Stortinget må sikre at loven ikke strider med Bernkonvensjonen, og disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Viltressursloven § 46 første ledd skal lyde:

Ved skadefelling av vilt gjelder bestemmelsene i kapittel 1, 2, 4, kapittel 5, kapittel 6 unntatt §§ 38 og 41 og §§ 51, 58 og 60 i loven her samt forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene. Ved ettersøk i forbindelse med skadefelling av bjørn, jerv, gaupe, kongeørn og ulv gjelder § 22 første, andre, fjerde, femte og syvende ledd i loven her tilsvarende.»

«Viltressursloven § 47 første ledd skal lyde:

Ved felling av vilt som er iverksatt av myndighetene etter naturmangfoldloven § 18 tredje ledd, gjelder bestemmelsene i kapittel 1, 2 og 4, kapittel 5, kapittel 6 unntatt §§ 38 og 41 og §§ 51 og 60 i loven her samt forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene. Ved ettersøk i forbindelse med felling etter naturmangfoldloven § 18 tredje ledd av bjørn, jerv, gaupe, kongeørn og ulv gjelder § 22 første, andre, fjerde, femte og syvende ledd i loven her tilsvarende.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti:

Forslag 1

Stortinget viser til anmodningsvedtak nr. 746 i behandlingen av viltressursloven om fortsatt tillatt bruk av termisk kikkertsikte til hjortejakt, og ber regjeringen legge til grunn merknader i Innst. 301 L (2024–2025) som grunnlag for utarbeidelse av forskrift snarest, som viderefører lovlig bruk av termisk kikkertsikte ved hjortejakt uten unødvendig byråkrati og ulemper for kommunene.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sørge for at regelverk for bruk av synlig lys og restlysførsterkende og termiske siktemidler samt luftfartøy, motorkjøretøy eller motorfartøy ved skadefelling av rovdyr må innarbeides direkte i nasjonal forskrift, uten krav om individuell dispensasjon.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 3

Viltressursloven § 29 andre ledd skal lyde:

Forbudet i første ledd bokstav a og b gjelder ikke bruk av drone ved ettersøk etter § 22 av storvilt med jakttid. Jegeren har bevisbyrden for at bruken er lovlig og skal snarest varsle grunneieren, politiet og kommu-

nen om bruken av drone under ettersøket før drone tas i bruk. Ved ettersøk av gaupe skal også statsforvalteren varsles før det benyttes drone.

Forslag 4

Viltressursloven § 46 første ledd skal lyde:

Ved skadefelling av vilt gjelder bestemmelsene i kapittel 1, 2, 4, kapittel 5, kapittel 6 unntatt §§ 38 og 41 og §§ 51, 58 og 60 i loven her samt forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene. Ved ettersøk i forbindelse med skadefelling av bjørn, jerv, gaupe, kongeørn og ulv gjelder § 22 første, andre, fjerde, femte og syvende ledd i loven her tilsvarende.

Forslag 5

Viltressursloven § 47 første ledd skal lyde:

Ved felling av vilt som er iverksatt av myndighetene etter naturmangfoldloven § 18 tredje ledd, gjelder bestemmelsene i kapittel 1, 2 og 4, kapittel 5, kapittel 6 unntatt §§ 38 og 41 og §§ 51 og 60 i loven her samt forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene. Ved ettersøk i forbindelse med felling etter naturmangfoldloven § 18 tredje ledd av bjørn, jerv, gaupe, kongeørn og ulv gjelder § 22 første, andre, fjerde, femte og syvende ledd i loven her tilsvarende.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti, unntatt § 25 andre ledd som fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i viltressursloven (endring av krav om merking av feller og bruk av drone ved ettersøk av storvilt med jakttid)

I

I lov 20. juni 2025 nr. 102 om jakt, fangst og felling av vilt mv. gjøres følgende endringer:

§ 25 andre ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om bruk av feller, hvilke arter det tillates fangst av ved bruk av feller, tillatte feller, krav om merking av feller *med jegernummer og telefonnummer til viltmyndigheten*, krav om tilsyn, håndtering av fanget vilt, fjerning av ulovlige feller, typegodkjenning av feller og organisering av en godkjenningsordning, inkludert fastsetting av gebyr for godkjenning.

§ 29 andre ledd skal lyde:

Forbudet i første ledd bokstav a og b gjelder ikke bruk av drone ved ettersøk etter § 22 av storvilt med jakttid. Jegeren har bevisbyrden for at bruken er lovlig, og skal snarest varsle grunneieren, politiet og kommunen om

bruken av drone under ettersøket. Ved ettersøk av gaupe skal også statsforvalteren varsles før det benyttes drone.

Nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

II

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i næringskomiteen, den 26. mai 2026

Rune Støstad

leder

Bengt Rune Strifeldt

ordfører

Statsråden

Stortinget, Næringskomiteen

Deres ref

Vår ref

Dato

26/1843-

20. mai 2026

Svar på spørsmål fra næringskomiteen om Prop. 64 L (2025-2026) Endringer i viltressursloven

Jeg viser til spørsmål fra næringskomiteen i brev av 15. mai 2026 om Prop. 64 L (2025-2026) Endringer i viltressursloven. I proposisjonen foreslås det enkelte endringer i loven om krav om merking av feller og bruk av drone ved ettersøk av storvilt med jakttid. To av næringskomiteens spørsmål er stilet til meg, mens tre spørsmål er stilet til landbruks- og matministeren. Jeg vil i det følgende kun svare på spørsmålene som er stilet til meg. De lyder:

- d) *Hva mener departementet om bruk av synlig lys og restlysførsterkende og termiske siktemidler, samt luftfartøy, motorkjøretøy eller motorfartøy kan benyttes ved skadefelling av rovdyr, uten individuell dispensasjon?*
- e) *Vil ovennevnte spørsmål være i strid med Bernkonvensjonen?*

Det følger av viltressursloven §§ 46 og 47 at forbudet i viltressursloven § 26 mot bruk av synlig lys og særskilte siktemidler og forbudet i § 29 mot bruk av luftfartøy, motorkjøretøy og motorfartøy, ikke gjelder ved gjennomføring av skadefelling av vilt eller ved felling av vilt som er iverksatt av myndighetene etter naturmangfoldloven § 18 tredje ledd. I utgangspunktet er det dermed gitt en generell adgang til å benytte disse metodene ved blant annet skadefelling av rovdyr.

Forbudene i viltressursloven §§ 26 og 29 ivaretar forpliktelser etter Bernkonvensjonen artikkel 8, jf. vedlegg IV, som forbyr bruk av disse metodene ved felling av arter oppført på konvensjonens lister over beskyttede arter (vedlegg II og III). Brunbjørn og jerv er listet på vedlegg II, mens gaupe og ulv er listet på vedlegg III. Det kan gjøres unntak fra forbudet, under forutsetning av at unntak skjer for å ivareta et lovlig formål, at det ikke er noen annen

tilfredsstillende løsning og at unntaket ikke vil være skadelig for vedkommende bestands overlevelse. Vilklårene for unntak er angitt i konvensjonens artikkel 9.

Det er ikke tatt inn begrensninger i ordlyden i viltressursloven §§ 46 og 47, eller i forarbeidene, som skal sikre at felling skjer i samsvar med Bernkonvensjonen. Unntakene fra forbudene i §§ 26 og 29 ble tilføyd i § 46 første ledd og § 47 første ledd ved Stortingets behandling av forslag til ny viltressurslov. Næringskomiteens flertall viser til at loven må legge til rette for en effektiv og forsvarlig skadefelling jf. Innst. 301 L (2024-2025) punkt 3.13 s. 11. Ut over dette har Stortinget ikke gitt begrunnelse eller veiledning om tilføyelsen.

Dersom ordlyden i viltressursloven §§ 46 og 47 leses isolert, er det nå et generelt unntak fra forbudene i §§ 26 og 29 ved blant annet skadefelling. En slik generell tillatelse til bruk av lys og særskilte siktemidler og kjøretøy/fartøy i §§ 26 og 29 vil sannsynligvisvære i strid med Norges forpliktelser etter Bernkonvensjonen.

Jeg viser for øvrig til at vi 18. mai 2026 mottok et brev fra byrået i Bernkonvensjonen i forbindelse med klagesaken mot Norge om norsk ulveforvaltning, der de skriver følgende om viltressursloven: «*Second the Complainants in expressing strong concern that general use of aircraft and motor vehicles, including drones, as well as thermal imaging devices during the culling of large carnivores for damage prevention, allowed by the new Wild Resources Act, would be incompatible with the Article 8 of the Convention.*»

Det følger imidlertid av viltressursloven § 5 at loven gjelder med de avgrensninger som følger av internasjonale avtaler og folkeretten ellers. I Prop. 78. L (2024-2025) Lov om jakt, fangst og felling av vilt mv. (viltressursloven) s. 219 legges det til grunn at bestemmelsen medfører at loven må tolkes innskrenkende eller settes til side, dersom den er i strid med internasjonale avtaler eller folkeretten.

Etter Bernkonvensjonen kan synlig lys og særskilte siktemidler, og luftfartøy, motorkjøretøy og motorfartøy, bare benyttes ved felling av arter som er omfattet av konvensjonen, dersom vilklårene i artikkel 9 nr. 1 er oppfylt. Jeg mener at bruk av disse metodene forutsetter at vilklårene i Bernkonvensjonen er oppfylt. For å sikre at adgangen til å benytte fellingsmetoder ikke går ut over det Bernkonvensjonen tillater har departementet foreslått at adgangen til å ta i bruk metoder for felling presiseres i forskrift, slik at vilklårene i Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1 synliggjøres. Dette gjelder også for bruk av synlig lys og særskilte siktemidler, og luftfartøy, motorkjøretøy og motorfartøy, ved skadefelling av rovdyr. Jeg mener dette er innenfor rammene av viltressursloven §§ 46 og 47, sett i sammenheng med viltressursloven § 5.

Med hilsen

Andreas Bjelland Eriksen

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Næringskomiteen på Stortinget
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref
IR/tfo

Vår ref
26/969-

Dato
19. mai 2026

Svar på spørsmål fra Næringskomiteen – Behandling av Prop. 64 L (2025-2026) Endringer i viltressursloven

Jeg viser til brev fra Stortingets næringskomité datert 15. mai 2026. Næringskomiteen har stilt enkelte spørsmål i forbindelse med behandlingen av Prop. 64 L (2025 – 2026) om endringer i viltressursloven. I proposisjonen foreslås det enkelte endringer i loven om krav om merking av feller og bruk av drone ved ettersøk av storvilt med jakttid.

Tre av næringskomiteens spørsmål er stilet til meg, mens to spørsmål er stilet til klima- og miljøministeren. Jeg vil i det følgende kun svare på spørsmålene som er stilet til meg.

Spørsmål 1 lyder: *Hva mener departementet om fortsatt tillatt bruk av termiske kikkert i til hjortejakt?*

Norge er et partsland av Bernkonvensjonen. Konvensjonen ble ratifisert av Norge 27. mai 1986. Det skjedde i forbindelse med behandling av St.prp. nr. 12 for 1985–1986 og ved behandling av Innst. S. nr. 92 for 1985–1986, som da ga samtykke til ratifikasjon. Konvensjonen trådte i kraft 1. september 1986.

Til behandlingen forelå det både en engelsk versjon og en norsk oversettelse av konvensjonen som vedlegg. I konvensjonen er hjort omfattet som dyr. Dette følger av vedlegg III. Der står det under kategorien klovdyr at hjortefamilien er omfattet. Videre, i vedlegg IV, kommer de viktige begrepene «kunstige lyskilder», «innretninger for å belyse byttet», «sikter for nattjakt, bestående av innretninger for elektronisk forstørrelse eller overføring». Dette er listet opp som forbudt ved jakt og fangst.

En generell åpning vil stride mot Bernkonvensjonens regler. Jeg vil påpeke at viltressursloven § 5 stadfester dette forholdet til folkeretten.

Bruk av termiske siktemidler i forbindelse med hjortejakt er knyttet til Stortingets anmodningsvedtak nr. 746 fra 2025. Regjeringens oppfølging av dette anmodningsvedtaket er lagt frem i et annet høringsnotat (endringer i forskrifter på viltområdet) som nettopp har vært på høring. Departementet jobber nå med å sammenstille alle høringsinnspillene som er kommet i forbindelse med høringen av endringer i forskrifter på viltområdet. Høringsfristen var 6. mai. Det har kommet inn om lag 300 innspill, og flere har vært opptatt av hvordan reglene rundt bruk av termiske siktemidler til hjortejakt er foreslått utformet. Regjeringens omtale av forslaget til regler for bruk av termiske siktemidler i forbindelse med jakt på hjort er omtalt i punkt 8.2.5 i høringsnotatet – se [regjeringens høringsforslag](#).

Spørsmål 2 lyder: *Hvordan vil statsråden følge opp bruk av droner ved ettersøk for å unngå misbruk?*

I lovproposisjonen punkt 5 følger det en omtale av bruk av drone ved ettersøk. Regjeringens forslag er en oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak nr. 745 fra 2025. Flere høringsinstanser er positive til forslaget, men det er enkelte som peker på at det kan være en fare for at dette virkemiddelet kan misbrukes, det vil si at det benyttes i andre situasjoner enn ved ettersøk. I lovproposisjonen punkt 5.4 skriver departementet at forslaget bygger på at jegeren eller jaktlaget har bevisbyrden for lovlig bruk, og at det er varslingsregler som skal følges opp før dronen benyttes. Dette vil etter min og departementets vurdering bidra til at faren for misbruk reduseres. Jeg vil også trekke frem at viltressursloven inneholder sanksjonsbestemmelser av preventiv karakter. Overtredelsesgebyr eller straff kan benyttes ved et eventuelt brudd på reglene for bruk av drone.

Spørsmål 3 lyder: *Dersom navn og telefonnummer fjernes fra feller, slik forslaget legger opp til, kan det bli uklart hvor og hvordan folk skal melde ifra om ulovlig bruk av feller eller observasjoner av skadde dyr, bifangst etc. i feller. Hva er statsrådets vurdering av følgende endringsforslag:*

«Kongen kan gi forskrift om bruk av feller, hvilke arter det tillates fangst av ved bruk av feller, tillatte feller, krav om merking av feller med jegernummer og telefonnummer til viltmyndighetene, krav om tilsyn, håndtering av fanget vilt, fjerning av ulovlige feller, typegodkjenning av feller og organisering av en godkjenningsordning, inkludert fastsetting av gebyr for godkjenning.»

Jeg viser til at forslaget om endrede krav til merking av feller er en oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak nr. 744. Ordlyden i anmodningsvedtaket nevner kun «jegernummer». I lovproposisjonen punkt 4.4 følger det at dette må anses som et offentligrettslig minimumskrav, og at regelen ikke er til hinder for at en felle kan merkes med ytterligere informasjon av jegeren, for eksempel telefonnummer til viltmyndighetene. Jeg registrerer at næringskomiteen vurderer ytterligere merkekrav. Næringskomiteen står fritt til å innstille på å legge til at også «telefonnummer til viltmyndighetene» skal inngå i kravet om merking av

feller dersom det ønskes. Et slikt krav kan gjøre det lettere for folk å rapportere om et eventuelt skadd dyr. Det bør i så fall avklares hvem som skal regnes som viltmyndighet i slike tilfeller.

Med hilsen

Nils Kristen Sandtrøen

